

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

25 september 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 318/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDE

Domstolen

2017/C 318/02	Mål C-123/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 10 mars 2017 – Nefiye Yön mot Landeshauptstadt Stuttgart	2
2017/C 318/03	Mål C-163/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 3 april 2017 – Abubacarr Jawo mot Förbundsrepubliken Tyskland	2
2017/C 318/04	Mål C-269/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 18 maj 2017 – Andreas Niemeyer mot Brussels Airlines SA/NV	3
2017/C 318/05	Mål C-309/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 29 maj 2017 – Stadtwerke Delmenhorst GmbH mot Manfred Bleckwehl	4

2017/C 318/06	Mål C-329/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 1 juni 2017 – Gerhard Prenninger m.fl.	4
2017/C 318/07	Mål C-366/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 14 juni 2017 – Jörg Scharnweber och Henning Kuhlmann mot Société Air France SA	5
2017/C 318/08	Mål C-371/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19 juni 2017 – Uber BV mot Richard Leipold	5
2017/C 318/09	Mål C-379/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 26 juni 2017 – Società Immobiliare Al Bosco Srl	6
2017/C 318/10	Mål C-384/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 27 juni 2017 – Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N mot Budapest Rendőrfőkapitánya	6
2017/C 318/11	Mål C-385/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Verden (Tyskland) den 26 juni 2017 – Torsten Hein mot Albert Holzkamm GmbH & Co.	7
2017/C 318/12	Mål C-391/17: Talan väckt den 30 juni 2017 – Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	7
2017/C 318/13	Mål C-423/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Den Haag (Nederländerna) den 13 juli 2017 – Staat der Nederlanden mot Warner-Lambert Company LLC	8
2017/C 318/14	Mål C-432/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 17 juli 2017 – Dermot Patrick O'Brien mot Ministry of Justice (tidigare the Department for Constitutional Affairs)	9
2017/C 318/15	Mål C-434/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 18 juli 2017 – Human Operator Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	10
2017/C 318/16	Mål C-446/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrederecht te Antwerpen (Belgien) den 24 juli 2017 – Woonhaven Antwerpen mot Khalid Berkani, Asmae Hajji	10
Tribunalen		
2017/C 318/17	Mål T-336/17: Överklagande ingett den 30 maj 2017 – The GB Foods mot EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)	12
2017/C 318/18	Mål T-361/17: Talan väckt den 6 juni 2017 – Eco-Bat Technologies och andra mot kommissionen ..	13
2017/C 318/19	Mål T-424/17: Överklagande ingett den 10 juli 2017 – Fruit of the Loom mot EUIPO – Takko (FRUIT)	14
2017/C 318/20	Mål T-434/17: Överklagande ingett den 12 juli 2017 – younique mot EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products)	14
2017/C 318/21	Mål T-451/17: Talan väckt den 20 juli 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie mot kommissionen	15

2017/C 318/22	Mål T-466/17: Talan väckt den 27 juli 2017 – Printeos m.fl. mot kommissionen	16
2017/C 318/23	Mål T-475/17: Talan väckt den 2 augusti 2017 – Rogesa mot kommissionen	17
2017/C 318/24	Mål T-478/17: Talan väckt den 2 augusti 2017 – Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija mot SRB	18
2017/C 318/25	Mål T-481/17: Talan väckt den 2 augusti 2017 – Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno och SFL mot SRB	19
2017/C 318/26	Mål T-486/17: Överklagande ingett den 2 augusti 2017 – Foodterapia mot EUIPO – Cloetta Italia (DIETOX)	20
2017/C 318/27	Mål T-492/17: Talan väckt den 31 juli 2017 – Fleig mot Europeiska utrikestjänsten	20
2017/C 318/28	Mål T-493/17: Talan väckt den 3 augusti 2017 – Stancu mot ERCEA	21
2017/C 318/29	Mål T-494/17: Talan väckt den 28 juli 2017 – Iccrea Banca mot kommissionen och SRB	22
2017/C 318/30	Mål T-495/17: Överklagande ingett den 26 juli 2017 – Sedes Holding mot EUIPO (gratis)	24
2017/C 318/31	Mål T-496/17: Överklagande ingett den 28 juli 2017 – Sedes Holding mot EUIPO (gratis)	24
2017/C 318/32	Mål T-500/17: Talan väckt den 7 augusti 2017 – Hubei Xinyegang Special Tube mot kommissionen	25

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 318/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 309, 18.9.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 300, 11.9.2017

EUT C 293, 4.9.2017

EUT C 283, 28.8.2017

EUT C 277, 21.8.2017

EUT C 269, 14.8.2017

EUT C 256, 7.8.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 10 mars 2017 – Nefiye Yön mot Landeshauptstadt Stuttgart

(Mål C-123/17)

(2017/C 318/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nefiye Yön

Motpart: Landeshauptstadt Stuttgart

Tolkningsfrågor

- 1) Har standstill-klausulen i artikel 7 i associeringsrådets beslut nr 2/76 ersatts helt genom standstill-klausulen i artikel 13 i associeringsrådets beslut nr 1/80, eller ska lagenligheten av nya inskränkningar i den fria rörligheten för arbetstagare som har införts mellan den dag då beslut 2/76 trädde i kraft och den dag då artikel 13 i associeringsrådets beslut nr 1/80 blev tillämplig fortfarande bedömas enligt artikel 7 i associeringsrådets beslut nr 2/76?
- 2) Om den första frågan ska besvaras på så sätt att artikel 7 i associeringsrådets beslut nr 2/76 inte har ersatts fullständigt: Ska Europeiska unionens domstols praxis beträffande artikel 13 i associeringsrådets beslut nr 1/80 i sin helhet anses gälla även på tillämpningen av artikel 7 i associeringsrådets beslut nr 2/76 med följden att artikel 7 i associeringsrådets beslut nr 2/76 även omfattar en nationell bestämmelse som vunnit laga kraft den 5 oktober 1980 och som innebär att en turkisk arbetstagares återförening med sin make eller maka är beroende av utfärdande av D-visering?
- 3) Kan införandet av en sådan nationell bestämmelse anses vara motiverat av tvingande skäl av allmänintresse, särskilt med hänsyn till det eftersträfvade syftet att säkerställa en effektiv invandringskontroll och hantering av migrationsströmmar, när det är möjligt att beakta särskilda omständigheter i det enskilda fallet enligt en skälighetsregel?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 3 april 2017 – Abubacarr Jawo mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-163/17)

(2017/C 318/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Abubacarr Jawo

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1) Ska en asylsökande anses hålla sig undan, i den mening som avses i artikel 29.2 andra meningen i förordning (EU) nr 604/2013⁽¹⁾, endast om vederbörande avsiktligt och medvetet undandrar sig de nationella myndigheter som ansvarar för verkställande av en överföring i syfte att hindra eller försvåra överföringen, eller räcker det om den sökande under en längre tidsperiod inte längre uppehåller sig i det boende som vederbörande har blivit anvisad och myndigheterna inte har blivit informerade om asylsökandens vistelseort och en planerad överföring därför inte kan verkställas?

Kan den berörda personen återropa en korrekt tillämpning av den ovannämnda bestämmelsen och i samband med ett överklagande av överföringsbeslutet göra gällande att överföringsfristen på sex månader har löpt ut, med hänvisning till att vederbörande inte har hållit sig undan?

2) Kommer en förlängning av tidsfristen enligt artikel 29.1 första stycket i förordning (EU) nr 604/2013 till stånd redan genom den omständigheten att den överförande medlemsstaten innan tidsfristen löper ut meddelar den ansvariga medlemsstaten om att den berörda personen håller sig undan och samtidigt fastställer en konkret tidsfrist som inte får överstiga 18 månader inom vilken överföringen kommer att verkställas, eller kan tidsfristen endast förlängas om de berörda medlemsstaterna kommer överens om en förlängning?

3) Är en överföring av den asylsökande till den ansvariga medlemsstaten otillåten om vederbörande, för det fall att internationellt skydd beviljas, med avseende på de levnadsvillkor som då kan förväntas där, skulle vara utsatt för en allvarlig risk att utsättas för sådan behandling som anges i artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna?

Omfattas denna fråga av unionsrättens tillämpningsområde?

Enligt vilka unionsrättsliga måttstockar ska levnadsvillkoren för en person som beviljats internationellt skydd bedömas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, s. 31).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 18 maj 2017 –
Andreas Niemeyer mot Brussels Airlines SA/NV**

(Mål C-269/17)

(2017/C 318/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Kärande: Andreas Niemeyer

Svarande: Brussels Airlines SA/NV

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.1 andra stycket i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ (nedan kallad förordningen) tolkas så, att begreppet "avståndet" endast omfattar det omedelbara avståndet enligt storcirkelmetoden mellan avgångsorten och den sista bestämmelseorten, oberoende av den flygsträcka som verkligen tillryggalagts?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland)
den 29 maj 2017 – Stadtwerke Delmenhorst GmbH mot Manfred Bleckwehl**

(Mål C-309/17)

(2017/C 318/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stadtwerke Delmenhorst GmbH

Motpart: Manfred Bleckwehl

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 3.3 jämförd med punkterna b och c i bilaga A till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG ⁽¹⁾ av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG tolkas så, att underlåtenhet att i god tid direkt informera gaskunder om villkoren och skälen för samt omfattningen av en förestående ändring av tarifferna för gasleveranser leder till att nämnda ändring inte får verkan?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande:

Är artikel 3.3 jämförd med punkterna b och c i bilaga A till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG sedan den 1 juli 2004 direkt tillämplig på ett privaträttsligt allmännyttigt företag (vilket utformats som ett tyskt aktiebolag) med anledning av att nämnda direktivbestämmelser till sitt innehåll är ovillkorliga och således kan tillämpas utan att någon rättsakt för införlivande antagits, samt ger medborgare rättigheter gentemot ett organ som trots sin privaträttsliga form kontrolleras av staten eftersom den sistnämnda är ensam aktieägare i företaget?

⁽¹⁾ EUT L 176, 2003, s. 57.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 1 juni 2017 –
Gerhard Prenninger m.fl.**

(Mål C-329/17)

(2017/C 318/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gerhard Prenninger, Karl Helmberger, Franziska Zimmer, Franz Scharinger, Norbert Pühringer, Agrargemeinschaft Pettenbach, Marktgemeinde Vorchdorf, Marktgemeinde Pettenbach, Gemeinde Steinbach am Ziehbarg

Tolkningsfråga

Ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt tolkas så, att röjning av ledningsgata i syfte att bygga en anläggning med energiledningar, vilken ledningsgata ska finnas kvar så länge anläggningen lagligen består, utgör "avskogning i syfte att ändra markanvändningen" i den mening som avses punkt 1 d i bilaga II till direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 26, 2012, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 14 juni 2017 –
Jörg Scharnweber och Henning Kuhlmann mot Société Air France SA**

(Mål C-366/17)

(2017/C 318/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Jörg Scharnweber och Henning Kuhlmann

Svarande: Société Air France SA

Målet avskrevs genom domstolens beslut av den 19 juli 2017.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19 juni 2017 – Uber
BV mot Richard Leipold**

(Mål C-371/17)

(2017/C 318/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Uber BV

Motpart: Richard Leipold

Tolkningsfrågor

1) När ett företag, i samarbete med biluthyrningsföretag med tillstånd för persontransport, tillhandahåller en applikation för smarttelefoner som kunderna kan använda för att beställa hyrbil med förare, erbjuder det då själv en tjänst på transportområdet i den mening som avses i artikel 58.1 FEUF och artikel 2.2 d i direktiv 2006/123,⁽¹⁾ när den del av företagets verksamhet som rör organiseringen är nära sammanbunden med den del som rör transporter, särskilt om företaget

— bestämmer prissättningen, betalningsformerna och transportvillkoren för uppdragen

och

— de fordon som förmedlas marknadsförs med företagets namn och med enhetliga rabatterbjudanden?

För det fall fråga 1 besvaras jakande:

2) Kan det under rådande förhållanden på transportområdet vara motiverat att förbjuda en sådan tjänst som den i detta mål, med hänsyn till syftet att bevara konkurrensen och funktionaliteten i taxisektorn, med hänvisning till skyddet för allmän ordning enligt artikel 16.1 i direktiv 2006/123?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 2006, s. 36).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 26 juni 2017 –
Società Immobiliare Al Bosco Srl**

(Mål C-379/17)

(2017/C 318/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Part i målet vid den nationella domstolen

Deltagare i rättegången: Società Immobiliare Al Bosco Srl

Tolkningsfråga

Är det förenligt med artikel 38.1 rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område att även tillämpa en frist som föreskrivs i verkställighetsstatens lagstiftning, enligt vilken en exekutionstitel inte längre får verkställas efter en viss tid, på en funktionellt jämförbar exekutionstitel som har meddelats i en annan medlemsstat samt har erkänts och förklarats verkställbar i verkställighetsstaten?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungern) den 27 juni 2017 – Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N mot Budapest
Rendőrfőkapitánya**

(Mål C-384/17)

(2017/C 318/10)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N

Motpart: Budapest Rendőrfőkapitánya

Tolkningsfrågor

- 1) Ska kravet på proportionalitet i artikel 9a i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer, ⁽¹⁾ vilket tolkats av Europeiska unionens domstol i dom av den 22 mars 2017, Euro-Team och Spirál-Gép (C-497/15 och C-498/15, EU:C:2017:229), anses utgöra en bestämmelse i detta direktiv som har direkt effekt?
- 2) För det fall kravet på proportionalitet i artikel 9a i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer, vilket tolkats av Europeiska unionens domstol i dom av den 22 mars 2017, Euro-Team och Spirál-Gép (C-497/15 och C-498/15, EU:C:2017:229), inte ska anses utgöra en bestämmelse i detta direktiv som har direkt effekt önskas svar på följande fråga:

Har den nationella domstolen och förvaltningsmyndigheten en möjlighet, och en skyldighet, att genom en unionsrättskonform tolkning av nationell rätt – utan att någon lagstiftningsåtgärd vidtagits på nationell nivå – komplettera den i målet aktuella ungerska lagstiftningen med de materiella kriterier avseende kravet på proportionalitet som slagits fast i den dom som Europeiska unionens domstol meddelade den 22 mars 2017, Euro-Team och Spirál-Gép (C-497/15 och C-498/15, EU:C:2017:229)?

⁽¹⁾ EGT 1999, L 187, s. 42.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Verden (Tyskland) den 26 juni 2017 –
Torsten Hein mot Albert Holzkamm GmbH & Co.**

(Mål C-385/17)

(2017/C 318/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Verden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Torsten Hein

Motpart: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken det i kollektivavtal kan bestämmas att inkomstminskningar under beräkningsperioden till följd av subventionerad arbetstidsförkortning på grund av arbetsbrist påverkar beräkningen av semesterlönen, vilket leder till att arbetstagaren får lägre ersättning under den årliga semestern om minst fyra veckor, eller får lägre semesterersättning om anställningen upphör dessförinnan, än vad som vore fallet om beräkningen av semesterlönen skulle grundas på den genomsnittslön arbetstagaren hade erhållit om denne inte hade drabbats av sådan förlust av lön under beräkningsperioden? Om så är fallet: Vilken högsta procentsats, beräknad som andel av arbetstagarens genomsnittslön utan sådan löneförlust, kan tillåtas i en nationell bestämmelse enligt vilken det i kollektivavtal kan bestämmas att inkomstminskningar under beräkningsperioden till följd av arbetstidsförkortning, påverkar beräkningen av semesterersättningen, vilket leder till att arbetstagaren får lägre ersättning, utan att denna bestämmelse ska anses oförenlig med unionsrätten?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande: Innebär den allmänna unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och förbud mot retroaktiv lagstiftning att samtliga berörda ska ges möjlighet att återropa domstolens tolkning av 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, i den dom i målet om förhandsavgörande som senare kommer att meddelas i förevarande mål, vad rör denna tolknings rättsverkningar i tiden, på den grunden att medlemsstatens högsta domstolar i sin praxis förklarat att bestämmelserna i lag och kollektivavtal inte kan tolkas unionsrättskonformt? Om svaret är nekande: Är det förenligt med unionsrätten att de nationella domstolarna, med hänvisning till nationell lagstiftning, upprätthåller skyddet för arbetsgivarnas berättigade förväntningar på att medlemsstatens högsta domstolars praxis ska följas, eller gäller principen om rätt till skydd för berättigade förväntningar bara EU-domstolens rättspraxis?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

**Talan väckt den 30 juni 2017 – Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien
och Nordirland**

(Mål C-391/17)

(2017/C 318/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och A. Caeiros)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 (därefter artikel 10) i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nuvarande artikel 4.3 i Fördraget om Europeiska unionen), då ingen kompensation gjordes för det belopp som skulle ha fastställts och gjorts tillgängligt för unionens budget i enlighet med artiklarna 2, 6, 10, 11 och 17 i förordning nr 1552/1989 ⁽¹⁾ (artiklarna 2, 6, 10, 12 och 13 i förordning nr 609/2014 ⁽²⁾), motsvarande förlust av egna medel med anledning av att exportintyg, i strid med artikel 101.2 i beslut 91/482/EEG ⁽³⁾, utfärdades för import av aluminium från Anguilla under åren 1999–2000, och
- förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Mellan mars 1999 och juni 2000 importerades aluminium med ursprung i tredjeland, vilket först hade importerats till och sedan återexporterats från Anguilla, till Italien. Ett exportbidrag på 25 USD per ton (nedan kallat transportbidraget) beviljades av de anguillanska myndigheterna för varor som passerade genom landet, vilket motsvarade en återbetalning av den tull som tagits ut och innebar att undantaget från tullplikt, för det fall varorna återexporterades från Anguilla till EU, inte var tillämpligt. Artikel 101.2 i beslut 91/482/EEG tillämpades felaktigt av de anguillanska myndigheterna då de utfärdade exportintyg trots att de villkoren för att utfärda sådana inte var uppfyllda. Åsidosättandet av artikel 101.2 i beslut 91/482/EEG, som bestod i att Anguilla felaktigt utfärdade exportintygen, fick till följd att Italien var förhindrat att påföra tull i enlighet med artikel 24 EG (numera artikel 29 FEUF).
2. Förenade kungariket är ekonomiskt ansvarigt för förlusten av traditionella egna medel som orsakats genom att exportintyg utfärdats i strid med artikel 101.2 i beslut 91/482/EEG. Myndigheterna i Förenade kungariket har inte vidtagit alla erforderliga åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen och säkerställa att beslut 91/482/EEG tillämpas korrekt av de anguillanska myndigheterna. Det åligger varje medlemsstat att se till att deras utomeuropeiska territorier tillämpar de rättsakter som de är bundna av, såsom beslut 91/482/EEG, så att EU:s ekonomiska intressen tillvaratas på ett effektivt sätt.
3. När en medlemsstats handlingar eller underlåtenhet resulterar i en förlust av egna medel ska unionen krediteras med ett belopp motsvarande förlusten av egna medel. Därmed ska Förenade kungariket kompensera unionens budget med det belopp som motsvarar den totala förlusten av egna medel samt betala dröjsmålsränta i enlighet med artikel 11 i förordning nr 1150/2000 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 155, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (omarbetning) (EUT L 168, s. 39)

⁽³⁾ Rådets beslut av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 263, s. 1)

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EUT L 130, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Den Haag (Nederländerna) den 13 juli 2017 – Staat der Nederlanden mot Warner-Lambert Company LLC

(Mål C-423/17)

(2017/C 318/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Den Haag

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staat der Nederlanden

Motpart: Warner-Lambert Company LLC

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 11 i direktiv 2001/83⁽¹⁾ eller en annan unionsrättslig bestämmelse tolkas så, att det ska anses utgöra en ansökan om begränsning av godkännandet för försäljning om en person som ansöker om eller innehar ett godkännande för försäljning av ett generiskt läkemedel i den mening som avses i artikel 10 i direktiv 2001/83 underrättar myndigheten om att denna person inte anger de delar av referensläkemedlets produktresumé som avser indikationer eller doseringsformer i det generiska läkemedlets produktresumé och bipacksedel och att detta i så fall måste leda till att godkännandet för försäljning inte gäller eller inte längre gäller för patenterade indikationer eller doseringsformer?
2. Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör artiklarna 11 och 21.3 i direktiv 2001/83 eller andra unionsrättsliga bestämmelser i så fall hinder för att den behöriga myndigheten offentliggör produktresumén och bipacksedeln, inbegripet de delar som avser indikationer eller doseringsformer samt omfattas av tredje parts patenträttigheter, i samband med ett godkännande för försäljning som har beviljats enligt artikel 6 jämförd med artikel 10 i direktiv 2001/83 när den person som ansöker om eller innehar ett godkännande för försäljning, har underrättat myndigheten om att de delar av referensläkemedlets produktresumé som avser indikationer och doseringsformer samt omfattas av tredje parts patenträttigheter inte anges i produktresumén och bipacksedeln?
3. Har det någon inverkan på svaret på den andra frågan att den behöriga myndigheten ställer som krav att innehavaren av godkännandet i den bipacksedel som ska bifogas läkemedelsförpackningen måste införa en hänvisning till myndighetens webbplats, där läkemedlets produktresumé, inbegripet de delar som avser indikationer eller doseringsformer samt omfattas av en tredje parts patenträttigheter, publiceras, när dessa delar inte ingår i bipacksedeln med tillämpning av artikel 11 i direktiv 2001/83?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L, 311, 2001, s. 67)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 17 juli 2017 – Dermot Patrick O'Brien mot Ministry of Justice (tidigare the Department for Constitutional Affairs)

(Mål C-432/17)

(2017/C 318/14)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dermot Patrick O'Brien

Motpart: Ministry of Justice (tidigare Department for Constitutional Affairs)

Tolkningsfråga

Är det ett krav enligt direktiv 97/81⁽¹⁾, särskilt artikel 4 i det till nämnda direktiv bilagda ramavtalet angående icke-diskrimineringsprincipen, att anställningstid före tidsfristen för genomförande av direktivet beaktas vid beräkning av ålderspensionen för en deltidsanställd, om anställningstiden skulle ha beaktats vid beräkningen av ålderspensionen för en jämförbar heltidsanställd?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet mellan UNICE, CEEP och EFS – Bilaga: Ramavtal om deltidsarbete (EGT L 14, 1998, s. 9)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 18 juli 2017 – Human Operator Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Mål C-434/17)

(2017/C 318/15)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Human Operator Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Tolkningsfråga

Ska rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2349 av den 10 december 2015 ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det utgör hinder för den ungerska praxis enligt vilken den nationella bestämmelse som grundar sig på detta genomförandebeslut, och i vilken det föreskrivs ett undantag från artikel 193 i rådets direktiv 2006/112/EG, trädde i kraft den 1 januari 2015 och började tillämpas samma dag, mot bakgrund av att genomförandebeslutet inte innehåller någon bestämmelse angående dess retroaktiva verkan eller dess retroaktiva tillämpning och mot bakgrund av att Ungern, i sin ansökan om tillstånd till att införa undantaget, angav detta datum som det datum då bestämmelsen skulle börja tillämpas?

⁽¹⁾ Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2349 av den 10 december 2015 om bemyndigande för Ungern att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 330, 2015, s. 53).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vredegerecht te Antwerpen (Belgien) den 24 juli 2017 – Woonhaven Antwerpen mot Khalid Berkani, Asmae Hajji

(Mål C-446/17)

(2017/C 318/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Vredegerecht te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Woonhaven Antwerpen

Svarande: Khalid Berkani, Asmae Hajji

Tolkningsfrågor

1. Ska ett av den flamländska regeringen erkänt allmännyttigt bostadsbolag som hyr ut en subventionerad bostad till en konsument till en hyra som grundas dels på det marknadsvärde som detta bolag självt fastställt, dels på hyresgästens inkomst och dennes familjs storlek, anses utgöra ett företag i den mening som avses i unionsrätten?
2. Ska förhållandet mellan ett erkänt allmännyttigt bostadsbolag och en konsument – när konsumenten hyr en subventionerad bostad av det allmännyttiga bostadsbolaget – och särskilt artikel 11 i standardavtalet, som utgör en del av detta förhållande, betraktas som ett avtal i den mening som avses i rådets direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal?

3. Omfattas det avtal eller rättsliga förhållande på grund av vilket ett erkänt allmännyttigt bostadsbolag hyr ut en subventionerad bostad till en konsument av tillämpningsområdet för rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och ska ett erkänt allmännyttigt bostadsbolag som hyr ut en subventionerad bostad till en konsument genom denna uthyrning betraktas som en näringsidkare i den mening som avses i detta direktiv?

(¹) EGT L 95, 1993, s. 29

TRIBUNALEN

Överklagande ingett den 30 maj 2017 – The GB Foods mot EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)

(Mål T-336/17)

(2017/C 318/17)

Överklagandet är avfattat på spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spanien) (ombud: advokaterna M. Buganza González och E. Torner Lasalle)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "YATEKOMO" – EU-varumärke nr 11 703 568

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 13 mars 2017 i ärende R 1506/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ta upp förevarande överklagande av EUIPO:s överklagandenämnds beslut av den 13 mars 2017 (ärende R 1506/2016/5) till sakprövning och bevilja klagandens varumärkesansökan genom att ogiltigförklara EUIPO:s överklagandenämnds beslut och bekräfta giltigheten av varumärket nr 11 703 568 "YATEKOMO" för samtliga varor i klasserna 29 och 30 för vilka skydd söktes från början,
- fastställa att varumärket "YATEKOMO" är känt,
- förplikta EUIPO att göra all dokumentation som ingavs för registreringen, inbegripet ansökan i ogiltighetsförfarandet vid EUIPO avseende varumärket "YATEKOMO", tillgänglig för tribunalen, så att samtliga dokument i förfarandet kan prövas, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna enligt artikel 134 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder

- Artikel 8 i förordning nr 207/2009 utgör inte hinder för varumärket "YATEKOMO". EU-ordmärket står inte i konflikt med det äldre spanska sammansatta varumärket "ya te comeré el vacío que te llena".
- Att varumärket nr 11 703 568 "YATEKOMO" blivit känt

Talan väckt den 6 juni 2017 – Eco-Bat Technologies och andra mot kommissionen**(Mål T-361/17)**

(2017/C 318/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Eco-Bat Technologies Ltd (Matlock, Förenade kungariket), Berzelius Metall GmbH (Braubach, Tyskland) och Société Traitements Chimiques des Métaux (STCM) (Bazoches-les-Gallerandes, Frankrike) (ombud: M. Brealey, QC, advokaterna I. Vandenborre och S. Dionnet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 2.1 b i kommissionens beslut C(2017) 900 final i dess lydelse enligt beslut C(2017) 2223 final av den 6 april 2017 i ärende AT:40018 – Återvinning av bilbatterier och sätta ned de böter som ålagts sökandena för att ta i beaktande ett representativt inköpsvärde under överträdelseperioden och den korrekta varaktigheten av sökandenas deltagande i hur överträdelsen tog sig uttryck i Frankrike, samt ta bort de 10 procent som lagts till på grundval av punkt 37 i riktlinjerna för beräkning av böter, ⁽¹⁾ och
- förplikta kommissionen av att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed och sökandenas rätt till försvar genom att först i det angripna beslutet precisera sökandenas inköpsvärden, som låg till grund för beräkningen av böterna.
2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att använda sig av sökandenas inköpsvärden år 2011 som utgångspunkt vid beräkningen av böterna.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte principerna om personligt ansvar, likabehandling och proportionalitet samt motiveringingsskyldigheten genom att inte beakta sökandenas mer begränsade deltagande i hur kartellen tog sig uttryck i Frankrike.
4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte sin motiveringingsskyldighet samt rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar genom att inte tillräckligt motivera tillämpningen av punkt 37 i riktlinjerna och den exakta höjningen av böterna.
5. Femte grunden: Kommissionen åsidosatte proportionalitets- och likabehandlingsprinciperna genom att behandla inköpskarteller annorlunda än försäljningskarteller.
6. Sjätte grunden: Kommissionen åsidosatte sökandenas rätt till försvar genom att höja böterna med stöd av punkt 37 i riktlinjerna utan att nämna detta i meddelandet om invändningar och därefter inte lämna något kompletterande meddelande om invändningar eller hålla ett hörande.
7. Sjunde grunden: Kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed genom att inte uttrycka sin avsikt att tillämpa punkt 37 i riktlinjerna i ett tidigare skede av det administrativa förfarandet.

⁽¹⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 201, 2006, s. 2).

Överklagande ingett den 10 juli 2017 – Fruit of the Loom mot EUIPO – Takko (FRUIT)

(Mål T-424/17)

(2017/C 318/19)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, USA) (ombud: S. Malynicz, QC och V. Marsland, Solicitor)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Takko Holding GmbH (Telgte, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "FRUIT" – EU-varumärke nr 5 077 508*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 25 april 2017 i ärende R 2119/2016-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 15.1 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 65.6 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 12 juli 2017 – younique mot EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products)

(Mål T-434/17)

(2017/C 318/20)

*Överklagandet är avfattat på spanska***Parter***Klagande:* younique LLC (Utah, Förenta staterna) (ombud: M. Edenborough, QC)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Jafer Enterprises R&D, SLU (Granollers, Spanien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "younique products" – Registreringsansökan nr 1 191 504*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 25 april 2017 i ärende R 1564/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader i detta mål samt avseende förfarandet vid överklagandenämnden eller, för det fall att motparten vid överklagandenämnden intervenerar i målet, att EUIPO och nämnda part förpliktas att solidariskt ersätta klagandens rättegångskostnader i detta mål samt avseende förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, då överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning av den relevanta konsumentens uppmärksamhetsnivå och likheten mellan varumärkena.

Talan väckt den 20 juli 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie mot kommissionen

(Mål T-451/17)

(2017/C 318/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e.V. (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Stein, P. Friton och H.-J. Prieß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens meddelande med registreringsnummer BK/abd/ener.c.1(2017)2122195, i den del det på sidan 5 föreskrivs användning av en emissionsfaktor på 99,57 g CO₂eq per MJ Methanol vid beräkningen av växthusgasutsläpp från biodiesel, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av Direktiv 2009/28/EG⁽¹⁾ genom avvikelser från angivna beräkningsmetoder.

- Sökanden hävdar att det av artikel 19.1 b framgår att den metod som fastställs i del C i bilaga V till direktiv 2009/28/EG ska användas när det hänvisas till faktiska värden för beräkningen av en utsläppsfaktor. Enligt punkt 13 i del C i bilaga V till direktiv 2009/28/EG ska utsläpp från bränsle som används, eu, antas vara noll för biodrivmedel och flytande biobränslen. Det ifrågasatta meddelandet anvisar frivilliga certifieringssystem att använda sig av en från punkt 13 i del C i bilaga V till direktiv 2009/28/EG avvikande beräkning, som även inbegriper utsläpp från användning av bränsle, inom en fastställd tidsfrist.
- Avvikelsen från punkt 13 i del C i bilaga V till direktiv 2009/28/EG strider mot förfarandekraven i direktivet. En anpassning av de metoder som anges i bilaga V till direktivet ska alltid, enligt andra meningen i artikel 19.7 i direktivet ske i enlighet med förfarande i artikel 25.4 i direktivet. Den bestämmelsen hänvisar i sin tur till artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG,⁽²⁾ med beaktande av artikel 8 i beslutet, enligt vilken ett föreskrivande förfarande med granskande kommitté ska sammankallas och en kontroll av Europaparlamentet och rådet ska äga rum. Formen av ett informellt meddelande skulle inte ha valts.

2. Andra grunden: Åsidosättande av EU-rättsliga principer om proportionalitet, rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar genom fastställande av en orimligt kort övergångsperiod, löper ut den 1 september 2017, för certifieringssystemens genomförande av beräkningsmetoderna, vilket strider mot direktivet.
- Skyddet för berättigade förväntningar säkerställs inte, eftersom de förfarandemässiga tidsfristerna och tidsfristerna för införlivande är orimligt korta.
 - Rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts, vilket berott på orimliga genomförandesvårigheter.

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 2009, s. 16).
- ⁽²⁾ Rådets beslut av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 1999, s. 23).

Talan väckt den 27 juli 2017 – Printeos m.fl. mot kommissionen

(Mål T-466/17)

(2017/C 318/22)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanien), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Sverige), Tompla France (Fleury-Mérogis, Frankrike) och Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Brokelmann och P. Martínez-Lage Sobredo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2017) 4112 final av den 16 juni 2017, om ändring av kommissionens beslut C (2014) 9295 final av den 10 december 2014, angående ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39780 – Kuvert),
- i andra hand, med utövande av tribunalens obegränsade behörighet, minska det bötesbelopp som påfördes i artikel 1 i det angripna beslutet, till följd av (i) en minskning av böternas grundbelopp med 95,3671 % enligt punkt 37 i bötesriktlinjerna och (ii) en minskning av bötesbeloppet, efter fördelaktig behandling och eftergift, med minst 33 %, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom dom av den 13 december 2016 (mål T-95/15, Printeos/kommissionen) ogiltigförklarade tribunalen artikel 2.1 e i kommissionens beslut C (2014) 9295 final av den 10 december 2014 i ärende AT.39780, i vilken sökandena påfördes böter på 4 729 000 euro.

Det angripna beslutet lämnar ytterligare uppgifter om den metod som tillämpas och om de omständigheter som kommissionen beaktade vid justeringen av böternas grundbelopp i 2014 års beslut och påför böter med samma belopp som i 2014 års beslut.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar och principen *non bis in idem*.

Sökandena gör gällande att det angripna beslutet ändrar 2014 års beslut, trots att det är lagakraftvunnet, med undantag för artikel 2.1 e som ogiltigförklarades av tribunalen, och påför samma bötesbelopp som påfördes i 2014 års beslut och som ogiltigförklarades av tribunalen.

2. Andra grunden avser ett åsidosättande av principen om likabehandling vid fastställandet av bötesbeloppet.

Sökandena gör gällande att det i det angripna beslutet tillämpas exceptionella justeringar av grundbeloppen för böterna enligt punkten 37 i bötesriktlinjerna, vilket leder till en diskriminering av sökandena.

3. Tredje grunden avser ett åsidosättande av principerna om proportionalitet och icke-diskriminering vid fastställandet av bötesbeloppet.

Sökandena gör gällande att det angripna beslutet inte beaktar de böter som redan påförts av Autoridad Española de la Competencia (den spanska konkurrensmyndigheten) den 25 mars 2013, för konkurrensbegränsande beteende inom sektorn för papperskuvert, och inte beaktar den omständigheten att sökandena är de enda företagen som påförts böter av kommissionen och som också påförts böter av en nationell konkurrensmyndighet.

Talan väckt den 2 augusti 2017 – Rogesa mot kommissionen

(Mål T-475/17)

(2017/C 318/23)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och A. Sitzer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens avslagsbeslut av den 20 juni 2017, och i andra hand kommissionens beslut av den 11 juli 2017, angående sökandens bekräftande ansökan av den 29 maj 2017 (GestDem nr 2017/1788), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Villkoren för rätten att få tillgång till handlingarna var uppfyllda

— Sökanden har anfört att de överklagade besluten strider mot artikel 3 första meningen i förordning nr 1367/2006 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 2.1 i förordning nr 1049/2001 ⁽²⁾ eftersom sökanden har rätt att få tillgång till de efterfrågade handlingarna.

2. Andra grunden: Det föreligger inte någon grund för undantag enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1049/2001

— Sökanden har gjort gällande att de efterfrågade handlingarna inte innehåller några känsliga affärsuppgifter i den mening som avses i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001, och att det under alla omständigheter föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

— Sökanden har vidare anfört att det inte heller är möjligt att tillämpa avslagsgrunden i artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001, enligt vilken institutionerna kan vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning, eftersom mål C-80/16 (ArcelorMittal Atlantique och Lorraine) i princip avgjordes genom domen av den 26 juli 2017.

— Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen i vart fall var skyldig att ge sökanden delvis tillgång till handlingarna, eventuellt genom att stryka över sekretessbelagda uppgifter. Kommissionens beslut strider därigenom mot artikel 4.6 i förordning (EG) nr 1049/2001 samt mot proportionalitetsprincipen enligt artikel 5.4 i EUF-fördraget.

3. Tredje grunden: Förfarandefel av kommissionen

- Slutligen har sökanden gjort gällande ett åsidosättande av artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001. Trots att tidsfristen förlängdes två gånger (sista gången på obestämd tid) antogs, fram till dess att talan väcktes, inget beslut avseende den bekräftande ansökan som ingavs redan den 29 maj 2017. I artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 anges att tidsfristen kan förlängas en gång med 15 arbetsdagar, inte att det kan förlängas på obestämd tid.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 2 augusti 2017 – *Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija* och *Hermanidad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija* mot SRB

(Mål T-478/17)

(2017/C 318/24)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Sökande: *Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija* (Madrid, Spanien) och *Hermanidad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija* (Madrid) (ombud: advokaterna R. Pelayo Jiménez och A. Muñoz Aranguren)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 7 juni 2017 (SRB/EES/2017/08), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det angripna beslutet i förevarande talan fastställs ett resolutionsförfarande för Banco Popular Español.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tio grunder.

1. Första grunden: Gemensamma resolutionsnämnden gjorde sig skyldig till en bristande motivering i det angripna beslutet och åsidosatte följaktligen rätten till god förvaltning och rätten till ett effektivt rättsmedel (artiklarna 41.2 b, 41.2 c och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).
2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten till försvar (artikel 41.2 a i stadgan).
 - Det yrkas i detta avseende att resolutionsförfarandet, som föreskrivs i artiklarna 18, 24.2 a och 27 i förordning (EU) nr 806/2014, ⁽¹⁾ strider mot rätten till försvar, såtillvida den inte alls tillåter dem som omfattas av resolutionen att delta i förfarandet. Enligt sökandena är resolutionsförfarandet även rättsstridigt enligt artiklarna 32, 38 och 43 i direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾, eftersom berörda personer inte ges någon som helst möjlighet att yttra sig.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till egendom (artikel 17.1 i stadgan) och principen om näringsfrihet (artikel 16 stadgan).
 - I detta avseende görs det gällande att artiklarna 21, 22, 24 och 27 i förordning (EU) nr 806/2014 och artiklarna 38 och 63 i direktiv (EU) 2014/59 strider mot rätten till egendom och principen om näringsfrihet, såtillvida de tillåter försäljning av aktier hos ett finansbolag utan att låta aktieägarna yttra sig eller kräva deras medgivande, och ger resolutionsmyndigheterna befogenheter att minska kapitalet till noll genom att dra in aktierna, utan att höra aktieägarna och utan företagets behöriga organs medgivande.

4. Fjärde grunden: Gemensamma resolutionsnämnden åsidosatte av rätten till ett effektivt rättsmedel, vilken föreskrivs i artikel 47 stadgan och artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, genom att åsidosätta principen om parternas likställdhet i processen och följaktligen rätten till en rättvis rättegång.
5. Femte grunden: Gemensamma resolutionsnämnden åsidosatte artiklarna 18.1 i förordning EU nr 806/2014 och artikel 32 i direktiv 2014/59/EU, genom att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna, såtillvida den inte uppfyllde de villkor som uppställs i ovannämnda bestämmelser för att anta en resolutionsordning.
6. Sjätte grunden: Gemensamma resolutionsnämnden åsidosatte principen om försiktighet för bankverksamhet (försiktighetsprincipen), eftersom det finns alternativa åtgärder till dem som föreskrivs i det angripna beslutet, bland annat tidigt ingripande, genom vilka antagande av en resolutionsordning undviks.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av principen om proportionalitet, med avseende på rätten till egendom.
9. Nionde grunden: Gemensamma resolutionsnämnden åsidosatte artikel 20.1 i förordning (EU) nr 806/2004, eftersom det inte kan anses att den oberoende expertens värdering av tillgångarna var "skälig, försiktig och realistisk".
10. Tionde grunden: Gemensamma resolutionsnämnden åsidosatte artikel 24 i förordning nr 806/2004 och artikel 39.2 a, b, d, och f i direktiv 2014/59/EU, såtillvida bestämmelserna om försäljningsförfarandet för enheten, av den 3 juni 2017, inte var transparenta, eftersom de gynnade den potentiella köparen (Banco de Santander) och detta inte ledde till högsta möjliga försäljningspris.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 2 augusti 2017 – Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno och SFL mot SRB

(Mål T-481/17)

(2017/C 318/25)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno (Madrid, Spanien) och SFL Stiftung für Forschung und Lehre (Zürich, Schweiz) (ombud: advokaterna R. Pelayo Jiménez och A. Muñoz Aranguren)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 7 juni 2017 (SRB/EES/2017/08), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som åberopas är desamma som i mål T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB*.

Överklagande ingett den 2 augusti 2017 – Foodterapia mot EUIPO – Cloetta Italia (DIETOX)**(Mål T-486/17)**

(2017/C 318/26)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Foodterapia, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna J. Erdozain López och J. Galán López)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Cloetta Italia Srl (Cremona, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Sökande av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordet "DIETOX" – Registreringsansökan nr 13 072 798*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 12 maj 2017 i ärende R 1611/2016-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 31 juli 2017 – Fleig mot Europeiska utrikestjänsten**(Mål T-492/17)**

(2017/C 318/27)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Sökande:* Stephan Fleig (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten H. Tettenborn)*Svarande:* Europeiska utrikestjänsten**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats den 19 september 2016 av direktören för personalavdelningen vid Europeiska utrikestjänsten i sin funktion som behörig myndighet i anställningsfrågor att säga upp sökandens avtal om tillsvidareanställning med verkan från den 19 juni 2017 (i den version beslutet slutligen fick efter avslaget på sökandens klagomål den 19 april 2017),

- förordna att Europeiska utrikestjänsten ska ersätta sökanden för den ideella skada han åsamkats med ett rimligt belopp, som bör fastställas av tribunalen, och
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Europeiska utrikestjänsten har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning.
2. Andra grunden: Europeiska utrikestjänsten har åsidosatt omsorgsplikten, rätten till god förvaltning (artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), proportionalitetsprincipen och rätten till skydd mot uppsägning utan saklig grund (artikel 30 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten att bli hörd enligt artikel 41.1 och 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 3 augusti 2017 – Stancu mot ERCEA

(Mål T-493/17)

(2017/C 318/28)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Magdalena Catalina Stancu (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten F. Elia)

Svarande: Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (ERCEA) (Bryssel, Belgien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- A) förklara att den akt som bekräftade sökandens uppsägning, som hon först meddelats muntligt den 10 januari 2017, ogiltig/rättsstridig och att hennes anställningsförhållande omedelbart ska återupptas, samt att svaranden ska betala ut all lön som avseende mellantiden,
- B) ogiltigförklara beslutet av den 28 oktober 2016 att förlänga hennes provanställningsperiod, och fastställa att det inte fanns någon överenskommelse om fortsatt provotid från den 1 november 2016,
- C) förklara den administrativa undersökningsrapporten CMS 16/035 av den 7 november 2016, delgiven den 16 november 2016, ogiltig/rättsstridig, av de skäl som anges i akten, och ålägga radering av rapporten ur Sysper och övriga databaser i EU-institutionerna,
- D) förklara uppsägningsbeslutet av den 22 december 2016 med rubriken "note to the attention of ms catalina stancu", som hon mottog den 24 januari 2017, ogiltig/rättsstridigt av de skäl som anges i akten och att hennes anställningsförhållande omedelbart ska återupptas, samt att svaranden ska betala ut all lön som avseende tiden från uppsägningen till den dag domen publiceras, eller, i andra hand, om sökanden inte kan återinsättas på tjänsten, förplikta ERCEA att ersätta förlorad arbetsinkomst till slutet av kontraktstiden (januari 2018) med ett belopp på 39 000 euro,
- E) i alla händelser förplikta ERCEA att betala 300 000 euro till sökanden, eller det högre eller lägre belopp som tribunalen finner lämpligt, som ersättning för den allvarliga skada som sökandens rykte och personliga och professionella anseende åsamkats,

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: En muntlig uppsägning utan angivna skäl strider mot artikel 25 i tjänsteföreskrifterna, som stadgar att "any decision relating to a specific individual under Staff Regulation shall at once be communicated in writing to the agent concerned. Any decision adversely affecting an agent shall state the grounds which it is based". Det skriftliga meddelandet till den anställde ska innehålla upplysningar om hur denne kan få kännedom om avgöranden avseende anställningsförhållandet.
2. Andra grunden: Förlängningen av provanställningsperioden strider mot artikel 84 i anställningsvillkoren för övriga anställda inom EU. Enligt artikel 84.3 får prövotiden förlängas i undantagsfall "i enlighet med punkt 1". Denna precisa hänvisning medger inte en förlängning tills vidare eller på obestämd tid. Det strider vidare mot artikel 84.2, enligt vilken en provanställning kan avslutas när som helst före prövotidens utgång, förutsatt att den anställde ges åtta dagar att kommentera den föreslagna uppsägningen och – i alla händelser – "en månads uppsägningstid".
3. Tredje grunden: Den administrativa undersökningsrapporten är rättsstridig, eftersom den grundar sig på ett mejl som sökanden sänt och vars innehåll – som svaranden medgett – har ändrats, och vilket bara uttrycker subjektiva tvivel kring äktheten hos vissa handlingar som sökanden gett in, utan att några tekniska undersökningar gjorts.
4. Fjärde grunden: Arbetsgivarens skrivelse av den 22 december 2016 är en nullitet, eftersom den var avsedd att avsluta ett anställningsförhållande som inte längre existerade, då det upphört genom den muntliga uppsägningen. Vidare A) är uppsägningen av sökanden på grund av att hon inte fullföljt sin provanställningsperiod rättsstridig, eftersom det den 1 november 2016 inte längre fanns någon överenskommelse om provanställning, och B) gör rättsstridigheten hos påståendena i den administrativa undersökningsrapporten, gjorda på grundval av bedömningen av underlåtenheten att fullfölja provanställningsperioden, uppsägningen i fråga fullständigt och absolut godtycklig och olaglig.

Talan väckt den 28 juli 2017 – Iccrea Banca mot kommissionen och SRB

(Mål T-494/17)

(2017/C 318/29)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rom, Italien) (ombud: advokaterna P. Messina, F. Isgrò och A. Dentoni Litta)

Svarande: Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/ES/SRF/2016/06 av den 15 april 2016 jämte alla senare beslut från nämnden som utgör grunden för följande åtgärder av Banca d'Italia: nr 1547337/16 av den 29 december 2016, nr 0333162/17 av den 14 mars 2017, nr 0334520/17 av den 14 mars 2017, nr 1249264/15 av den 24 november 2015 och nr 1262091/15 av den 26 november 2015, och
- ersätta Iccrea Banca för den skada som Gemensamma resolutionsnämnden orsakat när den utfört sin uppgift att bestämma bidragen från sökanden och bestående i de alltför höga belopp som Iccrea Banca betalat, eller
- i andra hand, för det fall att ovannämnda yrkanden inte bifalls, ogiltigförklara artikel 5.1 a och f [i förordning 2015/63] (eller, om nödvändigt, hela förordningen), på grund av åsidosättande av de grundläggande principerna och likhet, icke-diskriminering och proportionalitet, samt
- i alla händelser, förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/ES/SRF/2016/06 av den 15 april 2016 jämte alla senare beslut från nämnden som utgör grunden för Banca d'Italias krav på bidrag till Gemensamma resolutionsfonden.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Bristande kommunikation av åtgärderna, i strid med öppenhetsprincipen, i strid med och med felaktig tillämpning av artikel 15 FEUF och i strid med principen om skydd för berättigade förväntningar.
 - Sökanden gör gällande att den aldrig underrättats om Gemensamma resolutionsnämndens beslut eller kunnat förstå den rent materiella roll som Banca d'Italia spelat i genomförandet av dessa beslut.
2. Andra grunden: Bristande utredning, felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 5[.1] a i förordning 2015/63 ⁽¹⁾ och åsidosättande av principerna om icke-diskriminering och god förvaltningssed.
 - Sökanden gör gällande att Gemensamma resolutionsnämnden tillämpade artikel 5[.1] a i förordning 2015/63 felaktigt när den beräknade de bidrag som sökande skulle betala, eftersom den inte beaktade skulderna inom koncernen.
3. Tredje grunden: Bristande utredning, felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 5[.1] a i förordning 2015/63 och åsidosättande av principerna om icke-diskriminering och god förvaltningssed.
 - Sökanden gör gällande att Gemensamma resolutionsnämnden tillämpade artikel 5[.1] f i förordning 2015/63 felaktigt, vilket ledde till att belopp räknades dubbelt.
4. Fjärde grunden: Rättsstridigt uppträdande av ett unionsorgan samt talan om utomobligatoriskt skadestånd enligt artikel 268 FEUF
 - Sökanden gör gällande att Gemensamma resolutionsnämndens uppträdande uppfyller alla rekvisit som enligt EU-domstolens fasta praxis krävs för en talan om utomobligatoriskt skadestånd, nämligen att institutionerna agerat rättsstridigt, att det föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan agerandet och skadan.
5. Femte grunden, som anförs i andra hand: Åsidosättande av likvärdighets- och likabehandlingsprinciperna, vilket medför att förordning 2015/63 inte ska tillämpas
 - Sökanden gör gällande att en eventuell diskrepans mellan förordningen och sökandens situation strider mot likvärdighets- och likabehandlingsprinciperna, eftersom andra i samma situation som sökanden har fått lättnader i sin betalningsplikt, vilket rättsstridigt gjort sökandens situation mer betungande, med följden att lika fall har behandlats olika.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 15 FEUF, bristande möjlighet för sökanden att få kännedom om nämndens beslut samt begäran om editionsföreläggande
 - Sökanden gör gällande att den inte underrättats om besluten avseende åren 2015, 2016 och 2017 avseende dess situation, vilket uppenbart strider mot artikel 15 FEUF och rätten att få tillgång till unionsinstitutionernas och unionsorganens handlingar, oberoende av medium.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Överklagande ingett den 26 juli 2017 – Sedes Holding mot EUIPO (gratis)**(Mål T-495/17)**

(2017/C 318/30)

Rättegångsspråk: *nederländska***Parter***Klagande:* Sedes Holding AŞ (Istanbul, Turkiet) (ombud: advokaterna K. Ongena och C. Du Jardin)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "gratis" – Registreringsansökan nr 15 950 637*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 30 maj 2017 i ärende R 507/2017-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- med tillämpning av artikel 68 i tribunalens rättegångsregler förena förevarande mål och överklagandet av EUIPO:s beslut i ärende R 506/2017-2 vad gäller det muntliga förfarandet, och
- ta upp förevarande överklagande till prövning i sak och bifalla det, och följaktligen
 - i första hand, ogiltigförklara det angripna beslutet och förplikta EUIPO att bifalla ansökan nr 15 950 637 och registrera figurmärket GRATIS som EU-varumärke för samtliga angivna varor, eller
 - i andra hand, ogiltigförklara det angripna beslutet och förplikta EUIPO att bifalla ansökan nr 15 950 637 och registrera figurmärket GRATIS som EU-varumärke för "parfym, kosmetika, dofter och deodoranter för personliga bruk", samt
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.2 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av unionsrättens allmänna principer.

Överklagande ingett den 28 juli 2017 – Sedes Holding mot EUIPO (gratis)**(Mål T-496/17)**

(2017/C 318/31)

Rättegångsspråk: *nederländska***Parter***Klagande:* Sedes Holding AŞ (Istanbul, Turkiet) (ombud: advokaterna K. Ongena och C. Du Jardin)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "gratis" – Registreringsansökan nr 15 950 603

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 30 maj 2017 i ärende R 506/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- med tillämpning av artikel 68 i tribunalens rättegångsregler förena förevarande mål och överklagandet av EUIPO:s beslut i ärende R 507/2017-2 vad gäller det muntliga förfarandet, och
- ta upp förevarande överklagande till prövning i sak och bifalla det, och följaktligen
 - i första hand, ogiltigförklara det angripna beslutet och förplikta EUIPO att bifalla ansökan nr 15 950 603 och registrera figurmärket GRATIS som EU-varumärke för samtliga angivna varor, eller
 - i andra hand, ogiltigförklara det angripna beslutet och förplikta EUIPO att bifalla ansökan nr 15 950 603 och registrera figurmärket GRATIS som EU-varumärke för ”parfym, kosmetika, dofter och deodoranter för personliga bruk”, samt
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.2 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av unionsrättens allmänna principer.

Talan väckt den 7 augusti 2017 – Hubei Xinyegang Special Tube mot kommissionen

(Mål T-500/17)

(2017/C 318/32)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (Huangshi, Kina) (ombud: advokaterna E. Vermulst och J. Cornelis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2017/804 av den 11 maj 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn (annat än gjutjärn) eller stål (annat än rostfritt stål), med runt tvärsnitt, med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm, med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 121, 2017, s. 3), åtminstone i den del sökanden berörs av förordningen, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen åsidosatte artiklarna 3.2 och 3.3 i grundförordningen⁽¹⁾ och artiklarna 3.1 och 3.2 i WTO:s antidumpningsavtal genom att fastställa ett prisunderskridande. Enligt sökanden gjorde kommissionen endast en matematisk jämförelse mellan priser för år 2015, utan att göra en dynamisk bedömning av prisutveckling och trender i förhållandet mellan importpriser och inhemska priser. Sökanden gör även gällande att kommissionen inte heller fastställde ett prisunderskridande för varan som helhet.

2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 3.6 i grundförordningen (och artikel 3.5 i WTO:s antidumpningsavtal) genom att grunda analysen av orsakssambandet på ett rättsstridigt fastställande av ett prisunderskridande.
3. Tredje grunden: Kommissionen skyldig till en uppenbart oriktig bedömning genom att, vid fastställandet av ett orsakssamband mellan de dumpade importerna och skadan för unionens industri, fastställa att (1) det förelåg en korrelation mellan de dumpade importerna och skadan för unionens industri, och (2) andra faktorer (minskat exportresultat, minskad efterfrågan och ökad import från andra länder) inte var för sig eller tillsammans bröt detta orsakssamband.
4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte sin skyldighet avseende tillbörlig aktsamhet och god förvaltning, genom att vägra att genomföra en analys av skada och orsakssamband av varje segment för sig, och därmed underlåta att säkerställa att de slutsatser de drog avseende skada och orsakssamband inte missuppfattades.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV